

въ вегетариянство и въздържателство. Но не като учение (не е догматизирано), а само като лична воля на отдѣлни хора (нѣма вегетариянски, въздържателни и пр. кружоци и дружества). И все пакъ въздействието е поразително. Презъ ерата на войнитѣ всички младежи въ Върбовчецъ сж пушили и пиели. Днесъ отъ цѣлата младежъ въ селото пуши още само единъ! А въ кръчмата младитѣ вече не влизатъ въобще, макаръ че строги въздържатели въ селото комай нѣма.

И ето, азъ не можахъ дълго да вникна, защо хората въ това село сж били потресени отъ софийския превратъ и сж били непримиримо противъ управлението на патриотитѣ? Питахъ се: дали преживѣната вълна отъ толстоизъмъ не е попарила националистичната романтика, която е насаждалъ презъ 15 год. тукъ класическиятъ патриотъ-учителъ Тома Виденовъ?

Но Върбовчецъ и сега се гордѣе съ своя патриотически паметникъ за падналитѣ презъ войнитѣ!

И съ каква любовъ днесъ мало и голѣмо тукъ говори за учителъ Виденовъ! Азъ съмъ въ състояние — следъ 60 години животъ и дейность — да преценя, каква свѣтла радостъ е, да разполагате съ сърдцата на 600 души тъй непоколѣбимо, както е случаятъ тукъ съ учителъ Виденовъ.

Следъ войнитѣ възбуждали и върбовченци. Тогава и Тома Виденовъ не е можилъ да ги съвладѣе. А не е билъ той за обикновенъ „служебенъ“ учителъ, та — напусналъ е, избѣгалъ. Въ първо време хората въ Върбов-